

ne, er det ikke nogen helt vild verdensrevolution at sige: Jamen skulle vi så ikke indrette starthjælpen for de mennesker, der kommer hertil, så det kan betale sig at tage en stilling, der så eventuelt aflønnes med mindstebetaling?

Vi har jo det glædelige i Danmark, at lønmobiliteten er utrolig høj. Det vil sige, at når folk først har fået fodfæste på en virksomhed, så får de lynhurtigt den samme løn som de danske kolleger, og det er da naturligt, for kan man klare jobbet, skal man selvfølgelig have den løn, der skal betales for det.

Der har været to bekymringer på arbejdsmarkedet. Den ene er på arbejdsgiverside, hvor vi jo nok har fået for mange forskellige løntilskudsordninger, som gør, at specielt små og mellemstore virksomheder stiger af på det her spørgsmål. Det er for besværligt, og de vil ikke have konsulenter fra arbejdsformidlingen og fra akassen og fra kommunen osv., så de holder sig helt ude. Den barriere vil vi godt prøve at nedbringe ved at lave en forenklet løntilskudsordning til nogle få ordninger. Vi kan nok ikke klare os med én, men vi kan gøre det enklere, end det er i dag.

Den anden barriere har jo været på lønmodtagerside, hvor man siger: Jamen hvis I er ude på at skabe et korps af løntrykkere, som skal forhindre danske arbejdere i at få den indtægtsfremgang, som de er berettigede til, og andel i produktivitetsstigningen på virksomhederne, så vil vi ikke være med. Og der har vi givet den garanti, at vi ikke kunne drømme om at røre den overenskomstmæssigt fastsatte mindstebetaling.

Der har så været et arbejde med hensyn til, hvordan vi får skabt kontakten. Hvordan får de her mennesker lov at præsentere sig for virksomhederne? Vi hører jo historier om, at hvis man har et fremmed klingende navn, kan man ikke engang få lov at komme hen på virksomheden. Det er her, jeg føler, at der de sidste måneder er sket noget af et omsving, både blandt medarbejdere og lønmodtagerorganisationer, blandt arbejdsgivere og i de enkelte virksomheder. De siger: Jamen det er også rigtigt, vi må se at få løst det her problem.

Jeg tror også, at demografien hjælper os noget i den kommende tid. Vi kommer jo til at mangle medarbejdere i danske virksomheder. Så jeg ser meget optimistisk på det her. Men jeg vil bare sige: Jeg synes, det er o.k., at vi laver en generel ydelse i Danmark, der gør, at det for de mennesker, der kommer til landet, vil kunne betale sig

at tage et arbejde til den mindstebetaling, som vi i øvrigt forventer at danske lønmodtagere også vil have, og som tusindvis af dem har rundtomkring.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil godt forfølge besparelsen på den milliard lidt. Jeg ved jo godt, at pengene går ned i den store kasse i første omgang, men det er jo trods alt en pæn sum penge, som man forventer, at det her vil give.

Kunne nogle af de penge så ikke omsættes til den goodwill, som vi andre også ser, der er blevet oparbejdet? Når den viser sig nu, er det jo nok, fordi der er nogle andre, der også har været med til at lave et godt forarbejde til, at den goodwill nu er til stede. Det er vi jo enige om at den er.

Vi har i vores beslutningsforslag nr. B 80 bragt nogle forslag i spil omkring flere isbryderordninger, flere andre ordninger, flere følordninger. Var det en idé at omsætte nogle af besparelserne til virkelig aktivt at gå ind og lette vejen og de barrierer, så man kommer i arbejde, uanset hvad man hedder?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Skal det forstås sådan, at ministeren mener, at fordi man er på en lavere ydelse end kontanthjælp, er virksomhederne mere modtagelige for at lukke de her folk indenfor, så de kan komme ind og snuse til, hvordan det ville være at være på en arbejdsplads? Eller er det sådan, at fordi de er på en lavere ydelse, så bliver fagforeningerne pludselig mere interesseret i at få dem i arbejde? Eller bliver de, fordi de nu er på den her ydelse, så pludselig mere ivrige efter at tilegne sig en uddannelse?

Jeg kan ikke helt gennemskue koblingen mellem de andre i øvrigt gode tiltag, som ministeren nævner, der er på det her område for at få flere i arbejde – demografien og de andre ting – og så det, at man giver folk mindre at leve for. Jeg kan ikke rigtig se koblingen imellem de to ting. Og så kan jeg slet ikke forstå, at ministeren er en så ivrig fortalere for, at det absolut ikke må gælde de andre arbejdsløse. For de er jo absolut ikke forhindret af de samme barrierer, som ministeren mener udlændingene er. Det forstår jeg ikke.